

СУЧАСНІ СИМУЛЯЦІЙНІ МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ ДИСЦИПЛІН ЕКОНОМІЧНОЇ ТЕОРІЇ

Визначимо, що під симуляційним підходом мається на увазі таке оформлення навчального процесу, при якому той, кого навчають діє в нереальній (ігровій) ситуації і знає про це. При цьому ступінь умовності гри може бути різною.

Імітаційні (симуляційні) форми навчання, на наш погляд, стають все більш затребуваними в додатковому навчанні. Завдяки їм виникає можливість відчувати ті чи інші форми соціальної та професійної діяльності в обставинах, безпечних з точки зору ризиків, витрат і санкцій у випадках неоптимальної поведінки.

Сьогодні єдиної, що визнається більшістю викладацького співтовариства, класифікації дидактичних симуляторів не існує. Знаючи про різноманітність бізнес-симуляторів, викладач зможе вибрати собі той, який найбільше підходить для його дисципліни. Так, у навчальному процесі можуть бути виділені навчальні, покликані забезпечити трансляцію знань і навичок, тренувальні та контролюючі ігри.

Ставлення з боку слухачів до імітаційних ситуацій різне: одні сприймають це як належне, інші ставляться байдуже. Особлива увага педагога, в даній ситуації, має бути спрямована на зацікавленість останніх. Гра виступає тут як командна робота і, на наш погляд, має бути наявним корпоративний дух.

Ігрове навчання – процес малопередбачуваний і важко керований: на його перебіг впливає така кількість факторів, підрахувати та прорахувати взаємовплив яких вельми непросто.

Призначення навчальної гри ... – перестати бути грою. Вище ігрове досягнення для того, кого навчають, має з умовного перейти у сферу реальної дії. Внутрішній потенціал, здібності того, кого навчають, має досягти в симуляційній діяльності такого рівня розвитку, щоб успішно перенестися в повсякденну діяльність. У підсумку гра перестає існувати як гра, як щось умовне і вигадане, воно перероджується в практичну діяльність. У цьому полягають, на наш погляд, призначення і сенс імітаційного навчання.